

Nr 334

Av herrar Nilsson i Bästekille och Oskarson, om statsbidrag för anordnande av lägerskolor.

(Lika lydande med motion nr 276 i Första kammaren)

Den verksamhet som hittills bedrivits i vårt land i form av lägerskolor har enligt tämligen samstämmiga uttalanden från såväl lärare som elever och målsmän givit genomgående positiva erfarenheter. De försök som skolöverstyrelsen gjorde under 1950-talet med s. k. fristudier inspirerade många kommuner att på egen hand ta upp idén och på eget initiativ anordna lägerskolor av sinsemellan skiftande slag. Lägerskolans utformning kan ju varieras i mycket hög grad alltefter de lokala förhållandena — däri ligger en av fördelarna med verksamheten — men idén att för någon vecka förlägga en skolklass, åtföljd av några lärare, till en friluftsgård, folkhögskola eller turistanläggning inom eller utom kommunen och där ge eleverna en koncentrerad undervisning, som ansluter sig till traktens natur, historia eller näringsgeografiska betydelse är genomgående densamma. I en del fall har lägerskolorna även förlagts till våra nordiska grannländer, något som f. ö. Nordiska rådet vid olika tillfällen uttalat sin tillfredsställelse över. Inom rådet har även motionerats i syfte just att få en större anslagsgivning till dylika resor, gärna på utbytesbasis.

Det är inte att förvåna sig över att denna undervisningsform i hög grad är attraktiv för eleverna. Internatförläggningen har också andra uppenbara fördelar: eleverna lär känna varandra bättre och samarbetet och samhörigheten inom klassen stärks.

Kostnaderna för lägerskoleverksamheten har i första hand bestritts av de lokala skolstyrelserna, men även eleverna själva och målsmännen eller föräldraföreningarna har ekonomiskt understött verksamheten. Kostnaderna synes hittills ha hållit sig inom mycket rimliga gränser med hänsyn till det värde verksamheten uppenbarligen har.

Den omständigheten att något statsbidrag icke utgår till anordnande av lägerskolor har otvivelaktigt haft en hämmande inverkan på verksamheten. I syfte att ge verksamheten en större spridning bland kommunerna synes ett statsbidrag av stimulanstyp kunna vara ett värdefullt instrument. Även ur andra synpunkter skulle en vidgad lägerskoleverksamhet vara värdefull, främst som ett medel att säsongutjämna beläggningen på turistanläggningar och friluftsgårdar. En samverkan med Nordiska rådet och För-

eningen Norden borde också kunna övervägas så att verksamheten i högre grad än nu kunde förläggas till våra nordiska grannländer.

Det föreslagna statsbidraget bör ges en ur teknisk och redovisningssynpunkt enkel utformning av schablonkaraktär och bör i första hand syfta till att ge täckning för rese- och vivrekostnader för såväl elever som lärare. Överskjutande kostnader synes böra kunna bäras av kommunerna, men deras andel av kostnaderna synes normalt inte behöva gå upp till några större belopp, annat än i sådana fall då en större kommun av andra skäl finner det fördelaktigt att med förfoganderätt besitta en lägerskolkgård, avsedd att användas för hela det egna skolväsendets behov. Man kan också antaga att en vidgad lägerskoleverksamhet i viss utsträckning skulle onödiggöra en del skolresor av mera slentrianbetonad typ, varvid sålunda inbesparade medel skulle kunna komma lägerskoleverksamheten till godo.

Självfallet bör eleverna själva liksom hittills stimuleras att genom gemensam klassverksamhet av olika slag söka uppbringa medel, avsedda att användas för deras personliga behov under lägerskoltiden.

Under åberopande av det ovan anförda hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om utredning och förslag rörande frågan om statsbidrag vid anordnande av lägerskolor.

Stockholm den 27 januari 1965

Jöns Nilsson

i Bästekille

Gunnar Oskarson

Nr 335

Av herrar Nilsson i Bästekille och Nilsson i Kristianstad, om *anslag till restaurering av Vä kyrka.*

(Lika lydande med motion nr 272 i Första kammaren)

Stockholm den 27 januari 1965

Jöns Nilsson

i Bästekille

Börje Nilsson

i Kristianstad